

Οι ρωσοϊσραηλινές σχέσεις και η Λευκωσία

Η απόφαση του γερμανικού κοινοβουλίου να εγκρίνει την περασμένη εβδομάδα την αγορά του ισραηλινού αντιβαλλιστικού συστήματος Αιγών-3 θεωρήθηκε από πολλούς ως το επισφράγισμα της απόφασης του Ισραήλ να συνταχθεί ανεπιστρεπτί στο αντιρωσικό δυτικό στρατόπεδο, ύστερα από μια περίοδο μακράς προσπάθειας διατήρησης ουδετερότητας ως προς το Ουκρανικό. Το σύστημα Αιγών-3 καλείται να προστατεύσει τη Γερμανία και τις γειτονικές νατοϊκές χώρες από ρωσικές πυραυλικές επθέσεις – αιτιολογία που επίσημα εξέφρασαν οι Γερμανοί. Πρόκειται για μία εξέλιξη αναμενόμενη, καθότι από τον περσινό Απρίλιο το Ισραήλ συμμετείχε στη διάσκεψη των υπουργών Αμυνας του ΝΑΤΟ στο Ράμσταϊν. Ετι περαιτέρω, τονίζεται ότι η πρώτη επίσκεψη του νέου ισραηλινού ΥΠΕΞ, Ελι Κόεν, στο εξωτερικό ήταν στο Κίεβο, ενώ οι κάτοικοι της ουκρανικής πρωτεύουσας ήδη είχαν εγκαταστημένη στα κινητά ισραηλινά ηλεκτρονικά εφαρμογή, ειδοποιώντας τους να κατέβουν στα καταφύγια οποτεδήποτε επικίνδυνται ρωσικοί βομβαρδισμοί.

ΓΝΩΜΗ

ΤΟΥ ΓΑΒΡΗΛ ΧΑΡΙΤΟΥ

Παρ' όλα αυτά, οι ρωσοϊσραηλινές σχέσεις δεν φαίνονται να διαρρηγνύονται. Οι Ισραηλινοί συνεχίζουν να πλίσττουν φιλοϊσραηλινούς στόχους στη Συρία, με τη Ρωσία να συνεχίζει να τους παρέχει το απαραίτητο «πράσινο φως». Παράλληλα, παρά τις αρχικές απειλές του Κρεμλίνου, η ρωσική δικαιοσύνη πάγωσε το κλείσιμο του Εβραϊκού Πρακτορείου, δηλαδή του διεθνούς εβραϊκού φορέα που κατηγορείται ότι διευκόλυνε ρώσους στρατεύσιμους εβραϊκής καταγωγής να μετεγκατασταθούν στο Ισραήλ για να αποφύγουν τα κακί. Δεν είναι τυχαία η «κίνηση αβρότητας» της κυβέρνησης Νετανιάχου να διαβεβαιώσει για την ενεργό της παρέμβαση ώστε το κτιριακό συγκρότημα Αλεξάντερ Νιέφσκι στην Παλιά Πόλη της Ιερουσαλήμ να αποδοθεί στη Ρωσική Εκκλησία – αίτημα που επίμονα αναδείκνυε το Κρεμλίνο για να επιδείξει ανοχή σε φερόμενες παρατυπίες του Εβραϊκού Πρακτορείου στα διάφορα ρωσικά του παραρτήματα. Όμως, αποδείχθηκε ότι το χρόνιο ζήτημα του συγκροτήματος Νιέφσκι δεν επιλύεται με μια υπουργική μονοκονδυλιά. Κοινή βούληση Ισραήλ και Ρωσίας είναι να συνεχιστεί αυτή η παρασκηνιακή παρτίδα σκάκι, με οφέλη μοιβαία.

Διέξοδος βρέθηκε. Την περασμένη Παρασκευή (16/6) η πρεσβεία της Ρωσίας στο Τελ Αβίβ ανακοίνωσε ότι θα ανοίξει στην Ιερουσαλήμ παράρτημα του προξενικού της γραφείου που θα στεγαστεί σε ακίνητο του δυτικού τομέα της πόλης, που είχε αγοραστεί το 1885 από την τσαρική Ρωσία, η χρήση του οποίου αποδόθηκε στο ρωσικό δημόσιο από τον Δήμο της Ιερουσαλήμ τον περασμένο Μάιο. Έτσι, εκτός από τις πρεσβείες των ΗΠΑ, της Ονδούρας, της Γουατεμάλας και του Κοσόβου, η ισραηλινή κυβέρνηση εμφανίσε ως επίτευγιά της ότι στην «ενιαία ισραηλινή πρωτεύουσα» προστίθεται και το προξενικό παράρτημα της Ρωσίας, ακολουθώντας το ίδιο μοντέλο εκπροσώπησης που εφαρμόζουν η Ουγγαρία και η Τσεχία. Εκκωφαντική παραμένει η αμήχανη σιγή της Παλαιστινιακής Αρχής, που δεν σχολίασε την εξέλιξη, προσπαθώντας προφανώς να καταλάβει τι σημαίνει ακριβώς η δήλωση του ρώσου πρέσβη, Ανατόλι Βικτόροφ, που υποστηρίζει ότι το άνοιγμα του προξενικού παραρτήματος στην Ιερουσαλήμ «εναρμονίζεται απόλυτα στην πάγια ρωσική θέση για ειρηνική επίλυση των μεσανατολικών ζητημάτων».

Αγνωστες παραμένουν οι επόμενες κινήσεις της ρωσοϊσραηλινής παρτίδας σκάκι που δείχνει να συνεχίζεται.

Από την άλλη, κάποιες κοινές πτυχές μεταξύ Παλαιστινιακού και Κυπριακού καλό θα ήταν να απασχολήσουν τη Λευκωσία, καθότι μία αντίστοιχη ρωσοτουρκική παρτίδα σκάκι βρίσκεται σε εξέλιξη. Εναντι ανταλλαγμάτων και ακολουθώντας την ισραηλινή τακτική, η Τουρκία δεν θα δίσταζε να παρακινήσει το Κρεμλίνο να εφαρμόσει το «ιεροσολυμητικό μοντέλο των διπλωματικών παραρτημάτων» και στην κατεχόμενη Βόρεια Λευκωσία.